

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra En Ungdom

Citation: Knudsen, Jakob: "Romaner og Fortællinger, bind 5A", i Knudsen, Jakob: *Romaner og Fortællinger, bind 5A*, 1917, s. 194. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knud07atom-shoot-idm140411564355344/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Romaner og Fortællinger, bind 5A

med Hensyn til Børnene, der voldte, at han ikke kunde fæste sit Sind ved noget andet.

Kort efter gik Yderdøren. Det maatte være dem — eller en af dem — der var kommen hjem. Det var jo ogsaa muligt, at de havde Ledsagelse.

Der var nogen, der gik famlende i den mørke Dagligstue. Nu blev der taget i Døren til Niels's Værelse. Det var Lise, der kom ind til ham.

Hun stod et Øjeblik og strøg Haaret fra sit Ansigt, der var ganske forgrædt. Lidt efter laa det mod hendes Faders Skulder.

»Fa'er, det er forbi med Emanuels og min Forlovelse — og ogsaa med Hans og Louise!«

»Gud skee Lov!« sagde Niels og maatte lee højt. — — —
»Har I faaet det besørget efter Mødet?« sagde han lidt efter.

»Nej — jo, paa en Maade. — Du maa ikke lee saadan, Fa'er!«

»Nej, det er ogsaa forkeert. Men jeg er saa forfærdelig glad derover, lille Lise. Troer I nu, det holder? — jeg mener, med at det er gaaet i Stykker?«

»Ja — — Aa, det har længe været rent galt.«

»I har jo kun været forlovet i det hele et Fjerdingaar godt og vel.«

»Aa, jeg synes, det er saa længe. — Men jeg synes, det begyndte altsammen med den Gang Mo'er kom til os paa Vinderupgaard, mens Bedstefader laa syg.«

»Lille Lise!« sagde Niels, og nu var der Hulken i hans Stenme. »Ja, det er sandt. Men jeg blev saa forelsket i hende, og det er jeg endnu, og det bliver aldrig anderledes. — — Synes Du da, at Din Stifmo'er ligner Emanuel og Louise?«

»Ja.«

»Min søde, lille Datter! — Men I kan jo da faa det godt herhjemme hos mig alligevel? Ikke?«

»Jo, jo, Fa'er!«

»Og jeg har nok, naar jeg har jer to — og saa Danmark!«